

רע"פ 253/19 - ערן ריכטר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 253/19

לפני:

ערן ריכטר

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזין בbara שבע עפ"ג 12944-09-18 מיום 12.12.2018 שנייתן על ידי סגן הנשיא י' צלקובnick, השופט ג' שלו והשופט ד' בן טולילה

עו"ד יפעת בן דוד עמית בשם המבקש:

החלטה

1. בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המוחזין בbara שבע (סגן הנשיא י' צלקובnick, השופט ג' שלו והשופט ד' בן טולילה) בעפ"ג 12944-09-18 מיום 12.12.2018, במסגרת נדחה ערورو של המבקש על גזר דיןו של בית משפט השלום באשדוד (השופט י' ליבליין) בת"פ 51933-12-13 מיום 16.7.2018.

2. המבקש הorschע, לאחר ניהול הנסיבות, ביצוע 5 עבירות של אי הגשת דוח מס הכנסת שנתי במועד, לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש]. בגין ביצוע עבירות אלו, גזר בית משפט השלום על המבקש עונש של 8 חודשים מאסר בפועל; עונש של 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים; קנס בסך 25,000 ש"ח או 5 חודשים מאסר תමורתו; וכן חויב המבקש בחתימה על התcheinבות בסך 50,000 ש"ח.

עמוד 1

3. תמצית העובדות כפי שנקבעו בהכרעת הדין הן כדלקמן: המבוקש שימוש כנהג ומנהל תעופול בחברת קלימן שירותי אחמים בע"מ (להלן: החברה). במקביל לעבודתו בחברה, הפיק המבוקש הכנסות נוספות על עבודתו שכיר באמצעות מתן שירותים נוספים ללקוחות החברה.

במטרה להסota את מעשו, הוציא המבוקש לאוטם הלקוחות חשבוניות על שם החברה ביחס למלא הסכומים אשר שולמו על ידם, בעוד שבהעתקי החשבוניות שמסר לחברת נרשמו על ידי המבוקש סכומים נוספים יותר, וזאת מבלתי כולל את הכספיים ששולמו לו בנפרד עבור השירותים הנוספים שספק. כמו כן, המבוקש ניכח את השיקום שקיבל בעבר מתן השירותים הנוספים באמצעות חברות לניצון שירותים, ולאחר מכן שילם בזמןן לטפסי השירותים בהם נעזר לצורך ביצוע השירותים הנוספים, בעוד יתרת הכספיים נטל לעצמו.

מעשו של המבוקש התגלו בחקירת מע"מ שנפתחה במחצית השנייה של שנת 2006. המבוקש הודה במעשהיו, ומסר לחוקרים את שיעור המעו"מ שלא דוח על ידו. בהתבסס על הנתונים שמסר, קבע בית משפט השלום כי הכנסותיו בין השנים 2003-2006 עמדו על סך של כ-3,000,000 ש"ח. בעבור סכומים אלו לא הגיע המבוקש דוחות למס הכנסה בין השנים 2003-2007. רק ביום 12.9.2010, לאחר חקירותו ביחידת החקירות במס הכנסה, הגיע המבוקש בדיעד את דוחות המס. בהמשך לכך, ביום 10.10.2010 נשלח למבקר מכתב בו צוין כי פקיד השומה אינו מקבל את הדוחות בהיותם "סתמיים".

בגין ביצוע מעשים אלה יוחסו למבקר העבירות כאמור לעיל.

4. בגזר דין קבע בית משפט השלום כי לנוכח העובדה שאין קשר הדוק בין העבירות השונות, ומכיון שהמבקר יכול היה בכל שנה ושנה לבחור לדוח על הכנסותיו הנוספות, יש לראות בכל אחת מהعبירות אירוע נפרד לצורך קביעת מתחם הענישה.

בקבעו את מתחם הענישה ההולם ציין בית המשפט כי אין לראות במבקר כמי שהסיר את המחדלים שכן הלה נמנע מלහיגש את הדוחות כראיה מטעמו, והדוחות שהוגשו בפועל היו "סתמיים" ואין בהם משום הסרת המחדל. זאת ועוד, המבוקש אף לא שילם את המס הנגזר לגישתו מן הדוחות שהוגשו על ידו נכון ליום גזר הדין.

על כן, ולאחר התחשבות ביתר הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ובמידת האשם של המבוקש ביצוען, קבע בית משפט השלום כי מתחם הענישה ההולם בעניינו נع בין 6 ל-15 חודשים בפועל, לצד ענישה נלווה.

5. בבואה לגזר את עונשו של המבוקש בתוך המתחם שקל בית משפט השלום לקולא את נסיבותו האישיות של המבוקש לרבות מצבו המשפטי וכן את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום.

מנגד, נשקרה העובדה כי המבוקש לא הודה במעשהיו ולא נטל אחריות על ביצוע העבירות, ואף לא פעל להסרת המחדלים. נקבע כי בנסיבות אלו, ונוכח קיומה של "דרגת אשם גבוהה" ביצוע העבירות, יש לגזר על המבוקש עונש ממשי הכלול מאסר מאחרוי סורג ובריח.

בxicomo של דבר, גזר בית משפט השלום על המבוקש עונש של 8 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלוית כמפורט לעיל.

6. המבוקש ערער לבית המשפט המחויז על הכרעת הדין וגזר הדין, אך חזר בו מערעоро על הכרעת הדין במהלך הדיון. בית המשפט דחה את ערעоро על חומרת העונש תוך שمعد על חומרתן של עבירות המס, אשר קל לבצען וקשה לגלוותן, וכן על החשיבות בעונשה קשה וממשית בעבירות כגון דא.

כמו כן ציין בית המשפט המחויז כי לחובת המבוקש הרשעות נוספות בעבירות מרמה, זיווג ונכבה, וכן הרשעה בגין גנבה בידי עובד, זיווג ושימוש במסמך מזויף במהלך שנת 2012 – וזאת בגין עבירות שביצעו בעיצומה של החקיראה נגדו על ביצוע מעשים נשוא בקשה זו. לפיכך נקבע כי אין מקום להתערב בעונש המאסר בפועל אשר הוטל עליו.

7. מכאן הבקשה שלפניי, אשר חלקה המרכזי ממוקד בטענות המבוקש כלפי הכרעת הדין. כבר עתה יאמר כי משחזר בו המבוקש מערעоро על הכרעת הדין במהלך הדיון בבית המשפט המחויז, אין כל מקום לדון בטענות המתיחסות לרכיב זה במסגרת בקשה רשות לערער (ראו: רע"פ 4719/18 לבין נ' מדינת ישראל, פסקה 13 וההਪנות שם (27.6.2018)).

בהתיחס לחומרת העונש טוען המבוקש כי לא ניתן משקל ראוי לחלוּף הזמן, להודיותו בפני רשיונות המס, וכן לנسبותיו האישיות לרבות היעדר כל עבר פלילי בתחוםים אלו ומצבו הרפואי והכלכלי.

8. דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי בבקשת רשות ערעור המופנית כלפי חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים חריגים בהם העונשה שהושטה על המבוקש חורגת באופן קיצוני ממדיניות העונשה הנוגנת.

10. עניינו של המבוקש רחוק מאמתידה אלו, והעונש שהושטה עליו מבטאת איזון ראוי בין כלל הנسبות הרלוונטיות.

בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה המיויחסת לביצוע עבירות מס, ביותר שאות שאלהו מתבצעות בשיטתיות ולאורך זמן, וראוי לעניין זה את שנאמר על ידיברע"פ 18/004/909 יצחק נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבירות המס, אשר נובעת מפגיעה הקשה במרקם, בכלכלת ובמגון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהकושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרעתה ולאינטראס הציבור שבחומרת העונשה על פני נسبותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל (וראו: רע"פ 5823/09 באשיתי נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (17.8.2009); רע"פ 18/5308 ג' בגין נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 11 להחלטתי (18.7.2018))."

.11 סוף דבר, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, י"ד בשבט התשע"ט (20.1.2019).

שפט
